

کتابخانه
موزه
تاریخ

کتابخانه
موزه
تاریخ

کتابخانه
موزه
تاریخ

۱۲۷
۲۴
۲۵

کتابخانه
موزه
تاریخ

مجلد کتابی است که بموجب وصیت مرحوم حجة الاسلام
حضرت آية الله العظمى آقاى حاج آقا حسين
طباطبائي و جريان منتهى العالی انتقال یافته و معظم له بکتابخانه مسجد
اعظم قم اهداء فرموده

بسم الله الرحمن الرحيم

سرور مسجد کائنات مبارک

کتابخانه مسجد اعظم حضرت آية الله العظمى
آقاى حاج آقا حسين طباطبائي
تاسیس ۱۳۰۶ هـ
شماره ۳۱۹۴

نام کتاب
تاریخ ثبت	۱۳۱۹
شماره قفسه	۳۱۹۴
شماره فهرست

بسم الله الرحمن الرحيم

از کار و کسب و عمل و معاش و معاد و دین و دنیا و آخرت
 در سوال و جواب و در جواب و سوال و در جواب و سوال
 که زبانی سوره و در و در و در و در و در و در و در و در
 از این سوره و در و در و در و در و در و در و در و در
 فو قضا را از این سوره و در و در و در و در و در و در و در و در
 روز و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در
 سر و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در

الحمد لله

[illegible]

دو نیم و این عورت فضول را شربت ارم و سر و سدا کی
 ارم عورت حمید است فقال از تو کاستی کسماع کیه
 بخندید پس به تملی پس اندوخت ای تو کافور صحرای حق
 میگویند که مرده ای عالم در الواح هنر دست تمام مسند
 محال کسید رسد تو را که حد است لایحلو سر پوید
 الهه کو کاند بمقام حلوت به طلبند چراغی است و
 محاسن او در کار عاید کند را امر حلوت معنی که و است
 چشم میباید که اندک کاستد حاکمها لعل در بوسه و عطر
 چون مانده در حلوت در اندوختی مع زین خلل با چه مرد و بان عورت
 سحر و مکار در حلوت است و بمطالع و به الواح هنر که در است
 پیش آمد و علامه و ساس بر عورت که غلبات است به و در آن
 حال مسند

محال مسند است غول شد و این عورت از کوه و حلال است
 که میباید از زین به نزد کو کاستد و عورت میان است
 او خلد نید و او را در عالم است و میباید که عورت
 پس تو کافور را حلوت به و این آمد و عورت را هم بر آن
 حال در محال است حد عورت از شمار سهره سر است
 و عورت را که و میباید زین در سهره و حلد و دید
 ماسد در سهره و سهره و سهره و سهره و سهره و سهره
 پس را سر آمد و عورت را با است اوله که در عورت
 سحر و فضول توید محال و سحر و حول منی حاصل کند
 تو کار را خواندند و الواح حلوت به و اختد و ماله که در است
 ماله و ماله شد و الامام بد و ماله و ماله که بار است

انرا که در بار بار بر نویسی کوکاسی را که معون با جانب کف
و بتایف ایسی کتابت محول و با تمام رسامند و ای کتابت
لایزبان هندویشا ستر نام هاکو کا گوید که ای بعضی حکما
هر که در و در حق فصول گوید که هر که در کتب معبر معلوم
گوید پس بر سر سراج جمع گوید اندک ایسی کتابت بالو حرم
و بقول فتوی مجتبی و از طایبان و بهوشندان در حیات کاندید
ترجمه ایست که بیاید از راسته و نیز در و فصول برینست دارم
و از جهه طلایه در صفت طلعت نورانی حلقه که در و نیزای بارک
در انبیا نام که در طایبان ایست علم و بعضی حکما
گویند که در کتاب در باب و بداند و ای علم حرم و اقو
به کمال بر کس ندید نام معلوم که در هر جز که ای

توسه در این

عین و درین بدیقه ای که که خالص از محرمی است
جساکه در کلام محمد صلی الله علیه و سلم میفرماید که ما خلق الحق
واللهی اللعبدون یعنی بنافریدیم عالم حق و در راه بارگاه
عبادت تو جمع حاکم و بنیاد که قوام از حق حاصل که در بدایت
تویم العبد و سر باران که در کتب ای عالم از اینست
عالمی و حاکم دنیاوی و ندید که در الحاکم عالم کرد
و آن محاکم است نا اوز و موالی و محبوبان که بر هر حق دل
در امر و کهی بگوشت و لایق از ننداشتند که از حلقه
شهر و حاکم در دهنده و فایده عالم است
و ایست که در حق و درین العبدان امری که

در روز و شب بر بستر نهاده که نماز و غیره در وقت و در وقت
 تمام آخر است اندک لذت و نایبهای حسنه گوید میت
 با خواه و بوسه زن سینه و سرش روز کار از نسیه با حیره
 و صاف هم در میان بوسه دادن و ابی و عضو اول است
 دوم است سوم چهارم چهارم پنجم ششم هفتم
 هفتم نهم و صاف سوم در میان محاسن روز در وقت
 مبارک و اول نسیه عضو سینه به بلوت است به دیگر
 مرد و عورت در وقت آخر چهارم به نسیه حرکت میکنند
 چون بدانند که لذت نفس را برشته اند و از لذت
 حرکت دور در محاسن زنی را در آن وقت محاسن زنی
 حس است و در وقت و در آن وقت محاسن زنی
 بر بستر زن و نایبهای حسنه و نایبهای حسنه

و نایب

هر پنج نایب بر سر بستر نایبهای حسنه و نایبهای حسنه
 که نایبهای حسنه نایبهای حسنه نایبهای حسنه
 از سه نایب سوم نایبهای حسنه نایبهای حسنه
 بدانند که بعد از چند روز نایبهای حسنه باید که در دو محاسن زنی
 باز نایبهای حسنه نایبهای حسنه نایبهای حسنه
 یا و کنند که با کف از دست او و صاف چهارم نایبهای حسنه
 مبارک و اول نایبهای حسنه نایبهای حسنه
 چهارم نایبهای حسنه نایبهای حسنه نایبهای حسنه
 چون مرد و عورت خلوت کنند باید که خانه خلوت و نایبهای حسنه
 و نایبهای حسنه نایبهای حسنه نایبهای حسنه
 مایه و عورت نایبهای حسنه نایبهای حسنه
 و نایبهای حسنه نایبهای حسنه نایبهای حسنه

نه صد که در سر مریضه ناله می یار عورت سخت کنیز
 کبر و در حرکت است که اگر کون گویند و هم اگر عورت
 یا خور با لکه و سر و پا با هم و صد که حرکت کنند بی شهادت
 یا هم اگر عورت یک یا مریضه و یک یا زنی نه و مریضه
 حرکت یوازانه کن گویند و واقعاً اگر عورت مریضه و عورت
 مریضه و مریضه حرکت کنند از سر و کون گویند و هم اگر عورت مریضه
 عورت و عورت مریضه و مریضه حرکت کنند از سر و کون گویند و هم
 اگر عورت شید و مریضه حرکت کنند و مریضه حرکت کنند
 سوخته کن گویند یا نه هم اگر عورت و عورت مریضه و عورت
 مریضه و مریضه حرکت کنند که گویند یا نه هم اگر عورت
 یا راست عورت مریضه و مریضه و مریضه حرکت کنند از سر و کون
 گویند یا نه هم اگر عورت مریضه و مریضه و مریضه حرکت کنند

بداند و مریضه و مریضه حرکت کنند از سر و کون گویند یا نه هم
 اگر عورت مریضه و مریضه و مریضه حرکت کنند از سر و کون
 یا عورت مریضه و مریضه و مریضه حرکت کنند از سر و کون
 سوخته کن گویند یا نه هم اگر عورت مریضه و مریضه و مریضه
 حرکت کنند از سر و کون گویند و هم اگر عورت مریضه و مریضه
 عورت مریضه و مریضه و مریضه حرکت کنند از سر و کون
 گویند یا نه هم اگر عورت مریضه و مریضه و مریضه حرکت کنند
 عورت مریضه و مریضه و مریضه حرکت کنند از سر و کون
 گویند یا نه هم اگر عورت مریضه و مریضه و مریضه حرکت کنند
 عورت مریضه و مریضه و مریضه حرکت کنند از سر و کون
 گویند یا نه هم اگر عورت مریضه و مریضه و مریضه حرکت کنند

عورت صاحب بکران بر کمر مو با و یک ران عورت باله زنی باشد
 و عورت دوم اگر یکبار عورت بر کمر مو با و دوم بار باله باز و با آنرا این
 گویند و چهارم آنکه اگر عورت ششم بار و عورت نهم در عورت ششم باشد
 و کار کند و این روش شد اول آنکه اگر عورت باها عورت کرد او هم
 با فرای او اینها که مو متعاقب نشینند و بر سر عورت ششم در کون
 یکبار که عورت ششم آنکه اگر عورت ششم بار و عورت ششم
 در یکبار که عورت ششم آنکه اگر عورت ششم گویند و عورت ششم اگر عورت
 متعاقب ششم و یاد دوازده ساله با و عورت ششم عورت ششم کند این
 بر چهار شکل اول آنکه اگر عورت ششم در عورت ششم گویند
 و عورت ششم بر دوازده ساله ششم و عورت ششم گویند و عورت ششم اگر
 عورت ششم دوازده ساله با و عورت ششم عورت ششم گویند و عورت ششم
 نهم و یکبار عورت ششم بر دوازده ساله ششم گویند و عورت ششم اگر عورت

اگر عورت ششم

هر بار در عورت ششم و هر دو دست که عورت ششم گویند و عورت ششم
 چهارم آنکه اگر عورت ششم دوازده ساله با و عورت ششم گویند و عورت ششم
 و عورت ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم
 و عورت ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم
 این بر دو نوع اول آنکه عورت ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم
 از بی حرکت کند دوم آنکه اگر عورت ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم
 عورت ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم
 زیرا که باید که فکر و تفهم جامع کنند تا ذوق خلوی باید با هم
 در انزال کنند عورت ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم
 ششم ششم و مرد دل عورت ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم
 بخندند و عورت ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم
 در حال انزال کرد و عورت ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم

در بار و بند و در نعل و کله بند کوشی شسته از بالدران آن یکی کوه
 شست و هم که آن شست را خود هوا گویند و رکنند بوقت خفت
 بر خور اندازد و بوقت بر سر که از آن خاک مالند از او و باز نذر آن خور
 زبال اواید و فرمان بردار او شود و دیگر بیاورد و تپه و سیاه و در آن جا
 هندوان می کوزند یکی کند و بگوید و خاکستر کنند و از آنکس تر کنند و در سبزه
 راس خود در آن شست اندازد چون آن دور بر خور برسد آن خور
 مبتدا را او شود و عاشق کوه و دیگر بیاورد و رکنند و شست و در چمن کاو
 بر سر را بیاورد و در پست خود نقش کند بر خور که بپندد و از آن کوه
 اگر بفضی کمالی کوه نوع دیگر بیاورد کانی و بگوید و شیر و آن بپزند
 و با شته که دریم کوشی در چمن یکمی کند بر سر را بپاشند و خواهد بود
 خولون و بد عاشق و دیوانه کوه نوع دیگر مان بیاورد و مال و غلو
 کند و در پستان مادر که خاکستری و آب منبر بیاورد و مقدار آن

علوان بند

علوان بند و هر که علوان و بد عاشق و مبتدا را او شود و دیگر بیاورد
 عرق پس که از کوشی او می جلد و لیا و سر و سفید و عرق اندام
 صحرای کوه بگوید و هر که علوان و بد عاشق و مبتدا را او شود و دیگر بیاورد
 نوعی و اگر در کوه بد عاشق رکنند و از آن کوه بپزند و در آن کوه
 نوعی دیگر بیاورد و کله و سر و کوشی و در آن کوه بپزند و در آن کوه
 بپاورد و بر لدام هر که بمالد و نوار بر کوه و در آن کوه بپزند و در آن کوه
 کوه و صندل و عرق پس که از کوشی او می جلد و لیا و سر و سفید و عرق اندام
 و کله در او و بوقت حاجت رکنی بر سر نام بمالد و دیوانه از کوه و در ضای که
 با کوه نوع دیگر بیاورد کانی خانی که نر و شکم او بپاورد و کند و
 منته خود در او اندازد و با شکم منته بپاورد و در چمن رکنی کند
 بعد بپشت بپزد و کانی که از کوه بپزند و در آن کوه بپزند و در آن کوه
 و نقد و مثل در آن صم کنند بعد مقدار که در علوان بند

پس باید که شراب موافق نموشد و جامه را با بیره نموشد و عیال
 و خوراک کند چو اگر از آنها شهوت در کار شود طالع از میان مختلف
 بعضی را حرکت در کار شهوت و اگر کند و بعضی از بند او بر کجائی بخوشند
 و آن شنیده باشد حقاقت و قفسه خواجهم است که کثیر حواشی را خرد
 و باز از خود کثیر نکند و نهایت التماسی رخا کند بدست کثیر و از آنجا که
 و ماس کند کثیر همچنان که گویند الاموال است در خانه کثیر را گفت
 که چه بکنی که از دست بر خیزد کثیر گفت از خود طالع را جدا
 بسیار گویم که بر خیزد اما تو قوت ندار و حکم از خواجهم تو بدست شده خواجهم
 گفت اگر کثیر من بهتر میدان پیغمبریم که با او در دست کسی با کثیر
 گفت از خود طالع را جدا نموده پیغمبریم که مرده را از دست کثیر خواجهم جدا
 سکو که ماند از غیر مرده شهوت رفته بعلل با ننداید و پیر را از طالع
 حقیقت با کثیر بخود طالع نفی بعد از حیرت و اگر بعضی خواجهم
 به سبب دوستی افکار با کثیر را بنویس بعلل با کثیر را در در خواجهم

اولی علم

و بولای علم و طالع باید دید بیت نحس در علم طالع است
 بنده کثیر است از طالع بند فرمود که اگر بعضی مالک را در در خواجهم بنام
 و آن حقاقت را با کثیر در میان و الله و لیس کند در قضیت نحس پیدا اید
 و اگر ای طالع در حاکم کند بهتر با کثیر لیس بعد از خد کند و اگر وقت
 صح و در خواجهم کثیر با کثیر و شهید بر رور بخود بعد از آن طالع
 یک قفسه شیر بخود و یک شمشیر کثیر سبزه جوش بند بخود
 هر چند ماند با کثیر همه قادر شود و بعد کثیر بریان که کثیر
 که هر یک مقدار پنجم در دو و خفتن بخود قوت زیاد کثیر
 نوعد که اگر کثیر حاکم کثیر بر مرده سبب کمال و نیز به کمال
 ترکیب نوعد کثیر اگر مرده سبب با کثیر و سبب کمال کثیر
 برابر و حیرت با کثیر درام و کمال کثیر با کثیر این هم حیرت را در
 چرا حاکم کثیر سبب کمال کثیر را کثیر به کثیر نوعد کثیر کثیر
 با کثیر هم سبب کثیر و دو کان درم سبب کثیر با کثیر کثیر

۲۷

هرات جرة بدان فیت

هرات جرة بدان منب

۴۳۵ و ۱۶

۷۷

از نامه محی طواری که در دسترس است
تخصص دارند و در این باره خبری نیست
که از آنجا که این کتاب در دسترس است

از این کتاب که در دسترس است
از این کتاب که در دسترس است
از این کتاب که در دسترس است
از این کتاب که در دسترس است

نسخه ۱۰۰
نسخه ۱۰۰

